

Verslind me

Kelly Collins

Verslind me

is een uitgave van

Dutch Venture Publishing

Copyright © 2024 Dutch Venture Publishing

Auteur: Kelly Collins

Vertaling: Meike van der Tol

Oorspronkelijke titel: *Yours To Protect*

Omslagontwerp: Jen Minkman / Dutch Venture Publishing

Tekstredactie: Suzanne Peters

Eerste uitgave juni 2024

NUR 343

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Proloog

De sigaret brandt mijn knokkels, maar ik trek me niet terug. De stank van brandend vlees hangt in de lucht voordat ik mijn hand omdraai en de hete as op straat gooi. Ik haal een handje pistachenoten uit mijn gerafelde borstzakje en gooi de schilletjes op de grond. Ik hou mijn blik stug op het huis; wachtend; observerend. Waar is ze in godsnaam? Ik ben haar naar het feest gevolgd, maar ik ben haar uit het oog verloren toen ze naar binnen ging. ‘Alleen op uitnodiging,’ hadden ze bij de deur gezegd. Ze verdween in de menigte in een jurk die alleen een prostituee aan zou doen. Stomme hoer. Het is vier uur ’s ochtends en ze ligt niet in haar eentje in bed, waar ze hoort. Ze zal hiervoor boeten.

Ik wacht de hele nacht tot ze het huis uit komt. Ik wacht altijd op haar. Keer op keer zet ik mezelf op haar pad, wachtend tot ze me opmerkt, tot ze me ziet, maar ze kijkt altijd langs me – door me heen – of om me heen. Hij zei dat ze gedisciplineerd moest worden. Dat is misschien het enige waar hij gelijk over had. Ik ken haar soort – ik heb er zelf zo een opgevoed. Er verschijnt langzaam een glimlach op mijn gezicht als ik denk aan de manieren waarop ik haar kan straffen. Ik kan bijna mijn hand om haar haren gewikkeld voelen terwijl ik haar schreeuwend meesleur naar mijn speciale plekje, smekend om genade – een plekje dat ik speciaal voor haar heb gereserveerd. Alleen al de gedachte aan haar, vastgebonden en hulpeloos, geeft me vreugde. Ik kan me haar geschreeuw om hulp indenken. Dán kan ze me niet meer over het hoofd zien.

Ik leun tegen de boom en val weg tegen de kleur van de schors. Mijn donkere trui is de perfecte camouflage als de auto aan komt rijden. Ik kijk, maar als de auto weer weggrijdt, borrelt mijn woede op. Ze is net zoals mijn Rachel, die gestraft is voor haar ongehoorzaamheid, en met Roxanne zal hetzelfde gebeuren. Ik sla met mijn gebalde vuist tegen het autoraam naast me. Het alarm gaat af en ik verdwijn terwijl het weer licht wordt.

Hoofdstuk een

Ik lig in Bobby's armen gewikkeld en weiger om me te bewegen. Dit is precies waar ik wil zijn, wanneer we doen alsof we een stel zijn. In gedachten zijn we al jaren samen en word ik iedere dag in zijn armen wakker. We zijn onafscheidelijk. Zelfs slapend houdt hij me stevig vast. Hij houdt me vast alsof ik zijn bezit ben. In mijn fantasieën laat hij me nooit meer los.

Ik kruip in zijn zwarte shirt, in zijn cocon van warmte, tegen zijn lichaam in het midden van het grote bed. Het ochtendlicht schijnt door de kier in de gordijnen als een schijnwerper op het koningsblauwe jurkje dat ik aan heb.

Het feestje van gisteravond was fantastisch. Het geleende jurkje bedekte mijn lichaam amper, maar ondanks het gebrek aan stof verliet Bobby's blik mijn gezicht niet. Hij keek naar me zoals hij deed toen we tieners waren. Hij zag me op een manier waarop niemand anders me zag.

'Waar denk je zo diep over na?' Zijn schorre stem verbreekt de stilte in de kamer.

Mijn hoofd leg ik tegen zijn arm en ik zweer dat die plek speciaal voor mij gemaakt is.

'Ik dacht aan ons gala van gister. Ik had het zo naar mijn zin. We hebben de hele avond gedanst. Nou ja, we hebben iedere minuut die we niet aan het zoenen waren gedanst, maar zelfs toen viel het soms een beetje samen.' Het gala was voorbijgevlogen. Ik zucht. Hij was de perfecte date. 'Ben jij naar je eindfeest van de middelbare geweest?'

‘Ja, met Greta Salinger. Ze had te veel punch gedronken en kotste aan het eind van de avond in mijn auto.’ Hij trekt zijn neus op bij het woord “kotste”. ‘De band was slecht. Het werd niet erg laat. Gisteravond was veel leuker. Waarom ben jij niet naar je eindfeest geweest?’

‘Niemand heeft me meegevraagd.’ En mijn vader zou me toch niet hebben laten gaan. ‘Als iemand het had gevraagd, had ik toch nee gezegd. Jij weet als beste hoe moeilijk het is om door mijn ouders goedgekeurd te worden.’ Ik glimlach, maar mijn lach is niet oprecht. De glimlach stopt bij mijn lippen en is niet meer in mijn ogen te zien. Achteraf gezien heb ik een hoop gemist, niet alleen mijn gala. ‘De uitnodiging had in het eerste jaar van school al moeten komen als ik in het laatste jaar van de middelbare zou hebben mogen gaan. En zelfs dán is het nog maar de vraag of ik had gemogen.’

‘Hoe zit het met je vader?’ Hij propt een kussen achter ons en gaat rechtop zitten. Ik merk dat hij me dicht aan zijn zijde houdt. Mijn vingertoppen gaan langs zijn borst. Zijn spieren zijn hard als staal. ‘Is hij nog steeds zo bazig?’

‘Ik ben een buitenstaander in mijn familie. Niemand praat tegen me.’ Ik pluk aan de zoom van het shirt. Net zoals het shirt dat ik draag, voel ik me kapot en versleten. Het leven is beter zo. Ik leef in onwetendheid en zij hoeven zich geen zorgen meer om mij te maken. Het is voor iedereen beter zo. ‘Ik heb ze al jaren niet gezien.’ Het is grappig hoe alleen zijn zo heerlijk is. Ik ben in mijn eentje een stuk beter af door de opvoeding van mijn obsessieve vader. Het is beter voor iedereen. Veiliger voor iedereen.

‘Wauw, dat is ook een grote verandering in levensstijl. Is dat waarom je bij Trax achter de bar werkt?’ Hij gaat scheef zitten om me in mijn ogen aan te kijken. Ik zou kunnen verdrinken in die smaragdgroene zeeën. Op de middelbare school trokken zijn ogen altijd mijn aandacht. Ze hadden een prachtige kleur en in dit ochtendlicht zie ik dat ze niet zijn veranderd.

‘Ben je soms op onderzoek uitgegaan, detective?’ Ik heb hem nooit verteld dat ik bij Trax werk. Hij zal wel wat dingen hebben opgezocht. ‘Ik ben in een oogwenk van prinses naar pauper gegaan.’ Ik schuif dichterbij hem toe en voel de warmte van zijn lichaam om het ijs in mijn hart te verwarmen. Praten over mijn verleden geeft

me altijd een koud gevoel. ‘Het was een moeilijke verandering, maar ik zou het zo weer doen. Ik kan het kleingeld laten regenen omdat ik hard werk. Alles wat ik heb, heb ik zelf verdiend. Behalve dat blauwe jurkje dan.’ Ik wijs naar het dunne blauwe jurkje dat over de stoel ligt. ‘Die is van Emma.’

‘Ik ben Emma enorm veel dankbaarheid verschuldigd.’ Hij fluit tussen zijn getuited lippen. ‘Toen ik jou in dat jurkje zag, kon ik niet meer ademen. Hij is... is...’

‘Pornografisch?’

Hij knikt instemmend. ‘Ja, dat, maar ik durf gerust te zeggen dat niet iedereen zo’n jurkje kan hebben. Jij hebt de perfecte borsten en een perfect lichaam.’ Hij neemt me van top tot teen in zich op. Zijn blik heeft hetzelfde effect op mijn huid als zijn lippen – ik krijg er kippenveld van. ‘De manier waarop de stof over de rondingen van je lichaam valt, laat niets aan de verbeelding over. Ik kon mijn blik niet van je afhouden. Je was perfectie. Je bént perfectie.’ Zijn ogen zijn half dicht en stralen seks uit. Hij bijt op zijn onderlip en kreunt zacht. Hij neemt mijn lichaam in zich op. ‘Je ziet er trouwens sexy uit in dat shirt. Ik weet zeker dat je er in alles sexy uit zou zien. En nog sexyer als je niets aan zou hebben.’

In zijn shirt slapen zou het minder sexy moeten maken, maar als hij met zoveel passie naar me kijkt, voel ik me heet – stomend heet. Wie zegt dat een katoenen shirt geen seks kan uitstralen?

‘Het verrast me dat je naar mijn gezicht bleef kijken. Elke andere man in de club keek niet hoger dan mijn borsten.’ Ik leg mijn armen om hem heen en druk mijn borsten tegen zijn zij. Ik hoor zijn adem stokken en dan lacht hij. Ik zou hem willen beklimmen, maar in plaats daarvan leg ik mijn hoofd maar gewoon tegen hem aan. De haren op zijn borst die ik tegen mijn wang voel, zijn verleidelijk. Zijn geur vult mijn neus en geeft me het gevoel dat ik de Aphrodite voor zijn Ares ben.

Hij haalt een van mijn armen weg van zijn middel en vlecht zijn vingers door de mijne. Hij tilt mijn hand naar zijn lippen en kust mijn knokkels. Het lieve gebaar laat mijn hart sneller kloppen. Ik had nooit gedacht dat het mogelijk was om de beste gebeurtenis uit mijn verleden te herbeleven.

‘Toen ik zestien was, vond ik je echt leuk. Ik kon alleen denken aan mijn gezicht tussen je borsten duwen. Toen waren ze al perfect. Nu ben ik volwassen en weet ik dat als ik je voor me win, ik voor altijd je borsten kan hebben.’

Ik voel een lach opborrelen. ‘Luister nou eens naar jezelf. Je einddoel is nog steeds hetzelfde. Het gaat allemaal om mijn borsten.’ Ik ga zitten en kruis mijn armen voor mijn borst. ‘Je had me de hele nacht bij je in bed. Je hebt niet één keer geprobeerd me aan te raken. Waarom?’ Ik zou gisteravond alles hebben gedaan wat hij wilde. Ik vond hem altijd al leuk. Elk meisje heeft een jongen waar ze over droomt en Bobby was mijn natte droom.

Zonder al te veel moeite trekt hij me bij zich op schoot en pakt hij me vast alsof ik van hem ben en hij me nooit meer zal laten gaan. ‘Ik ben nooit over je heen gekomen, Roxanne. Toen Emma me had opgespoord op het bureau, bracht het me terug naar het verleden. Ik heb honderden keren aan je gedacht. Ik heb gefantaseerd dat je weer in mijn leven was, maar ik had nooit gedacht dat het echt zou gebeuren. Ik wil niet dat zestienjarige jongetje zijn die weer de meid van zijn dromen kwijtraakt. Je bent meer dan een indrukwekkend stel tieten.’ Zijn blik gaat naar de grond en zijn stem wordt zachter. ‘Geruchten over de zusjes Somerville verspreidden zich als een lopend vuurtje op school. Ik snapte nooit helemaal waarom je me niet zag staan. Leg het me eens uit.’

Ik ga met gespreide benen op zijn onderlichaam zitten en druk mijn lippen tegen de zijne aan. Hoe kan ik iets uitleggen wat ik zelf ook niet snap? ‘Leven als een Somerville is nooit gemakkelijk of zonder unieke uitdagingen geweest.’ Het is een slap antwoord. Ik wilde dat ik het verder kan uitleggen, maar ik heb mijn vaders obsessieve gedrag om de controle over vrouwen te hebben nooit begrepen.

Zijn lippen vinden de mijne en hij geeft me de kus waar ik al jaren op heb gewacht. Het is meer dan lippen en tongen die elkaar aanraken. Ik zie mijn toekomst weerspiegeld in die diepe kus. Hoe kan ik hem ooit laten gaan? Hij leunt naar achteren en ik wil alleen maar meer. Ik zit op zijn schoot en merk dat hij óók meer wil. Als hij nu eens zou aannemen wat ik hem aanbied...

‘Het leven is ingewikkeld, wie je ook bent. Het universum geeft ons constant nieuwe klappen. Het gaat om hoe we ermee omgaan, dat bepaalt hoe het eindigt,’ zegt hij.

Ik wrijf met mijn hand over zijn staalharde buikspieren; hij is goed voorbereid op de klappen. Wat hij zegt, raakt een gevoelige snaar. Wat is mijn strategie geweest voor die “klappen”, zoals hij ze noemt? Heb ik óóit een strategie gehad, naast opstandigheid en vermijdingsgedrag?

‘Wat is je grootste uitdaging geweest sinds je je diploma hebt gehaald?’ Wat houden “klappen” voor hem in? Was het onzekerheid over geld verdienen of heeft hij échte uitdagingen gehad? Is hij ooit dakloos geweest of honger gehad? Ik wel, en het is nou niet iets wat ik nog een keer zou willen meemaken.

‘Mijn grootste klap was toen mijn moeder ziek werd. Ze moest onbetaald vrij nemen. Mijn vader had ons al verlaten, dus mijn broers en ik moesten helpen. Het was moeilijk voor ons om naast school ook nog te werken.’

Dus het was onzekerheid over geld geweest, samen met de stress van een zieke ouder en een baan. Veel volwassen mannen zouden het moeilijk hebben met dat soort stress. ‘Hoe gaat het nu met je moeder?’

‘Het gaat prima met mijn moeder. Het was borstkanker, maar sinds haar operatie gaat het goed. Ze is al jaren in remissie.’

‘Wauw, dat zal vast een opluchting zijn. Hoelang was ze ziek?’ Mijn vaders manier van “voor mijn moeder zorgen” was haar wegsturen naar een behandelingscentrum. Trenton Somerville is net een kankergezweel. Als mijn moeder hem gewoon uit haar leven zou bannen, zou ze misschien beter kunnen worden.

‘Het verschilde heel erg gedurende een jaar. Mam die zo veel moest lijden was voor mij het ergste van alles.’ Het verdriet is op zijn gezicht te zien. ‘Ik ben dat jaar erg volwassen geworden. Het hielp me om de man die ik vandaag de dag ben te worden. Het was goed en slecht tegelijk.’

Ik druk mijn lippen zachtjes tegen de zijne. Als ik zijn pijn over zou kunnen nemen, had ik het gedaan. ‘Waar werkte je dan, met welke baan kon je je familie zo jong ondersteunen?’

Zijn blik gaat naar het plafond alsof het antwoord daar geschreven staat. ‘Ik werkte voor een privédetective terwijl ik nog naar school ging. Tien dollar per uur is niet veel, dus ik woonde thuis en we legden onze inkomens bij elkaar. De tweeling werkte ook. Je moet doen wat je kan om te overleven.’

Wat een understatement. ‘Ja, ik snap het. Waarom voor een privédetective?’ Ik kan me niet voorstellen dat hij als politiebewaker bij een huis zat of iemand achtervolgde. Hij valt zo op. Bobby kan niet naar de achtergrond verdwijnen.

Zijn ogen lichten op. ‘Ik stond te trappelen om bij de politie te werken. Ze wilden me niet in dienst nemen totdat ik eenentwintig was. Het was het dichtst bij wat ik echt wilde.’ Zijn tong bevochtigt zijn onderlip. God, ik wilde dat ik zijn lip was.

‘En jij? Waar ben jij naar school geweest?’ vraagt hij.

Ik ben nog zo in gedachten verzonken terwijl ik over zijn tong nadenk die over zijn lip glijdt, dat ik niet antwoord.

‘Aarde aan Roxanne? Ben je er nog?’ Zijn toon is speels. Hij trekt zachtjes met zijn vingers aan mijn onderlip, wat mijn aandacht weer bij het gesprek brengt.

‘Hmm... ja... sorry... school.’ Ik ben er weer bij en denk na over mijn opleiding. ‘Ik ben naar USC geweest om, zoals verwacht, rechten te studeren. En toen veranderde alles... een soort van. Ik ben gestopt en ging mijn eigen weg. Ik sta nu al een aantal jaar achter de bar.’ Ik ben verrast dat ik hem zo’n uitgebreid antwoord geef. Ik heb geleerd dat hoe minder ik zeg, hoe veiliger het voor iedereen is.

‘Daar zit nog een mysterie. Iets waar je nog niet over wilt praten, lijkt het wel. Maar ik hoop dat je me genoeg kunt vertrouwen om het me ooit wel te vertellen. Maar nu heb ik een halfnaakte vrouw in mijn bed liggen. En de manier waarop ze over mijn borst wrijft, maakt me gek.’ Hij rolt ons om zodat hij bovenop mij zit, waardoor ik lach. Ik heb me in jaren niet zo opgewekt en vrij gevoeld.

Er hangt spanning in de lucht. Ik kijk hem in zijn ogen en het is alsof ons gesprek niet eens is gestopt. Zijn ogen spreken met me. Mijn shirt zit gekreukeld rond mijn middel, waardoor mijn buik onthuld wordt. Mijn dunne, kanten ondergoed is het enige wat mijn onderlichaam bedekt.

Zijn erectie duwt tegen zijn joggingbroek. De gedachte aan de liefde met hem bedrijven drukt de lucht uit mijn longen. Zou hij goed zijn in bed? Als ik denk

aan hem met andere vrouwen voel ik jaloezie opkomen. Het is alsof er bitch-etende haaien in me zwemmen en ik dat gevoel niet los kan laten. Ik weet dat ik hem niet bij me kan houden omdat ik hem niet in gevaar wil brengen. De consequenties kunnen verschrikkelijk zijn.

Ik mag hem dan misschien niet houden, maar ik mag nog wel een paar kussen stelen. Wat kan dat nou voor kwaad?

Mijn handen gaan naar zijn borst en mijn vingers dansen over zijn spieren. Zijn lichaam is afgetraind door jarenlang hard werken en gezond eten.

Aangezien ik in een homobar werk, hoor ik veel dingen over uiterlijk. Hij zou het geen seconde volhouden bij Trax. Zodra hij binnenloopt, zouden de mannen niet van hem af kunnen blijven. Er verschijnt een glimlach op mijn gezicht en ik lach.

‘Wat is er zo grappig?’ Hij haalt mijn hand van zijn borst en duwt die boven mijn hoofd. Ik ben vastgepind en het gevoel van iemand anders de controle geven is angstaanjagend en opwindend tegelijk.

‘Als jij naar Trax zou gaan, zouden mannen gek worden van jouw sexy gootjes.’

Zijn ogen sperren zich open door mijn opmerking. ‘Wat is een sexy gootje nou weer?’ Hij houdt zijn hoofd schuin en wacht op antwoord.

Ik trek mijn handen los en ga met mijn vingertoppen over de inkepingen van zijn spieren. Ik ga langs de lijn naar de V net boven zijn onderbroek. ‘Sexy gootjes zijn deze gleuven die je ziet als je spieren hard zijn.’

Ik kies mijn woorden zorgvuldig en ze hebben duidelijk effect op hem. Er verschijnen kleine bultjes op zijn huid. Hoe langer mijn handen over zijn lichaam gaan, hoe groter ze worden. Ik voel zijn erectie als reactie op mijn woorden. Ik zou een smoesje moeten bedenken om weg te gaan, maar ik kan het niet helpen. Ik voel me als een magneet en hij is het harde staal dat me aantrekt.

‘Hmm, ik heb nog nooit iemand ze sexy gootjes horen noemen, maar ik ga dan ook nooit naar homobars.’

‘Je weet niet wat je mist.’ Mijn duimen gaan over zijn tepels, wat een rilling door hem heen jaagt. Hij trekt mijn handen weg en pint ze weer boven mijn hoofd vast.

‘Ik ken veel homo’s. Een aantal zijn mijn vrienden. Ik geniet alleen niet van dezelfde dingen als zij. Ik hou van vrouwen.’ Hij laat zijn hoofd zakken en brengt

zijn lippen naar mijn nek. Deze keer krijg ik kippenvel. Zijn warme tong gaat van mijn sleutelbeen naar mijn schouders en rug. Zijn lippen gaan van mijn nek naar mijn oorlel, waar drie oorbellen in zitten. Het tintelende gevoel gaat langs mijn rug tot ik het in mijn binnenbeen voel kloppen.

Hoelang geleden is het wel niet geweest sinds ik mezelf aan een man heb gegeven? Minstens een jaar. Als ik mijn ogen dichtdoe, zie ik zijn gezicht. Zijn haar was donker en zijn lichaam stevig, maar zijn naam is nog steeds een mysterie. Anonimiteit is altijd belangrijk geweest.

Zijn lippen gaan van mijn kaak naar mijn kin. Heb ik mijn ogen dichtgedaan? Ze fladderen open, net op tijd om hem zijn ogen dicht te zien doen. Zodra zijn lippen tegen de mijne drukken, verdwijnen alle gedachten aan homoseksuele mannen en vorige liefdes. Deze man houdt niet van andere mannen. Momenteel vindt hij mij leuk en ik heb de kracht niet in me om hem te stoppen. Verdient ieder meisje niet een zelfzuchtig moment?

Hoofdstuk twee

Bobby bezaait me met kusjes tot ik wil ontploffen. Dingen bewegen traag, alsof hij de tijd heeft uitgeschakeld. Hij werkt op zijn eigen tempo, voor zijn doel en mijn genot. Met mijn handen boven mijn hoofd gepind kan ik hem niet aanraken. Door die positie kan ik zijn lichaam niet ontdekken en het is frustrerend om niet te krijgen wat ik wil.

Mijn heupen gaan als vanzelf naar hem toe, terwijl hij zijn lichaam dichter tegen het mijne drukt. Ik ben niet gewend om iemand anders de controle te geven. Ik heb jaren voor die onzichtbare kracht gevochten. Zou ik het nu kunnen opgeven?

Ik haal mijn mond van de zijne en fluister schor: 'Ik wil meer.' Ik probeer mijn vastgepinde handen los te trekken. Als ik ze los kan krijgen, kan ik hem ontdekken, hem verslinden en dan weggaan. Dat is de enige manier waarop dit werkt voor mij.

'Ik wil ook meer en dat is waarom ik niet meer doe dan zoenen. Roxanne, ik wil dat we van elkaar kunnen genieten. Ik wil niet te snel. We hebben al jaren gewacht; wat maakt een minuutje, dag of week nu nog uit?'

Serius? Hoe moet ik nou de dag doorkomen als mijn lichaam zo trilt? Ik word overweldigd door frustratie en ik schreeuw uit irritatie, maar in plaats van het hoge piepje dat ik verwacht, komt er een ruwe, verleidende grom uit me.

Hij legt zijn lichaam op het mijne en leunt op zijn ellebogen om mijn gezicht te kunnen zien. Zijn gewicht is een aangename afleiding. Hij laat mijn handen los en pakt mijn hoofd met beide handen vast. 'We kunnen wachten.'

‘Waarom doe je dit? Het is wreed.’ Ik weet niet zeker of ik hem wil zoenen of slaan.

‘Omdat je het waard bent. Als jij in de douche springt, maak ik ontbijt. Ik breng je naar huis en dan kunnen we daar nog even zitten. Hoe klinkt dat?’

‘Eerlijk gezegd klinkt dat saai vergeleken met wat ik in mijn hoofd had.’ Ik tuit mijn lippen.

Zijn tanden bijten zachtjes in mijn onderlip en trekken er dan een beetje aan, voordat hij me loslaat. Als zijn lichaamswarmte verdwijnt, wil ik hem terug op me trekken, maar hij ontwijkt me.

‘Ga douchen, dan zie ik je wel in de keuken. Ik weet hoe je een onwijs lekkere omelet met alleen eiwit kunt maken.’ Hij loopt naar de deur. Net voordat hij de slaapkamer uitloopt, kijkt hij nog even naar me. ‘Gewoon prachtig,’ zegt hij nog, voordat hij wegloupt.

Ik maak weer een gefrustreerd geluidje. Deze klinkt het wel als het piepje dat ik verwachtte. Het lage gebrom van Bobby’s lach galmt door de gang.

Ik krijg mijn ademhaling weer onder controle. De controle behouden is onmogelijk als ik geen zuurstof naar mijn brein kan krijgen. Na een paar langzame inademen en ruwe uitademen, rol ik uit bed en loop naar de badkamer.

Zijn huis is opgeruimd en hoewel de decoratie niet echt is om over naar huis te schrijven, zijn de essentiële dingen wel aanwezig. Ik zet de douche aan en wacht tot het water warm wordt. Ik open het kastje achter de spiegel en inspecteer de bijna lege plankjes. Alleen een scheermes, scheergel, deodorant en een luchtje staan in het kastje. Ik ruik aan zijn luchtje en moet meteen hoesten. Hij is misschien wel in de andere kamer, maar zijn geur is hier. Ik adem in. Hij is in me.

Het luchtje is een mix van citrusgeur en iets dennenachtigs. Het is fris en ruikt als buiten. Ik zet het op de wasbak en kleed me uit. Midden in de badkamer heb ik zijn geur om me heen.

Hij zou zijn vaardigheden, die hij gebruikte om me te verleiden, moeten leren aan andere mensen. Dit was geen simpele kus. Hij is een meester in verleiding. Elke keer dat hij me streefde, iedere tinteling die ik kreeg, ieder woord was een manier om in

mijn hoofd en hart te komen. Bobby Anderson staat op een geheel ander niveau dan andere mannen.

Ik sta onder het hete water en laat het over me heen lopen. Zijn douchegel ruikt naar zijn luchtje. Ik wrijf hem over mijn huid. Ik zal zijn aanraking nooit van mijn lichaam wegwassen en al helemaal niet uit mijn hoofd kunnen krijgen, en nu danst zijn geur langs mijn neusvleugels. Hij heeft mijn zintuigen overgenomen.

Met de koele lucht die tegen mijn warme huid prikt, kalmeert de hitte in mijn lichaam. Bobby maakt ontbijt in de keuken. Hoe moet ik die maaltijd uitzitten als meneer Sexy voor me kookt? Zijn ontblote bovenlichaam smeekt me om mijn vingertoppen langs zijn harde buikspieren te laten gaan.

Ik doe het shirt over mijn hoofd en pak een handdoek van de plank naast de douche. Nadat ik mijn haar met de handdoek heb afgedroogd, wikkel ik die om mijn middel. Er is geen schijn van kans dat ik mijn ondergoed van gisteren weer aan ga doen.

Als ik me weer fris en schoon voel, volg ik de geur van eten naar de keuken. Ik leun tegen een muur en kijk hoe hij staat te koken. Zijn spieren spannen zich aan terwijl hij het ei in de pan doet.

‘Ik hoop dat je van champignons, ui en groene pepers houdt.’ Hij draait zich niet om om naar me te kijken. Hij is gefocust op zijn taak.

‘Hoe wist je dat ik hier was?’ Ik liep toch vrij stil over het tapijt.

‘Ik ruik je shampoo en de atmosfeer verandert als jij in de buurt bent. Je neemt een soort kinetische energie met je mee. Ik kan je voelen voordat ik je zie.’

Ik voel ook de verandering als hij er is. Het begon gisteravond, toen hij naar me toe kwam. Sindsdien staan de haren op mijn armen overeind als hij dichtbij is. Het is geen gevoel van angst, maar iets elektrisch, een speciale spanning in de lucht. Kun je seksuele energie voelen?

‘Ik dacht dat je speciale detectivevaardigheden had; maar eigenlijk laat je gewoon wat keukenkunstjes zien. Wat je maakt, ruikt goed. Zei je nou eiwit?’ Eiwit heeft nog nooit zo lekker geroken.

‘Ja, ik gebruik vooral het eiwit omdat die licht zijn en veel proteïne bevatten. Normaal gesproken doe ik er groente of bacon in. Ik heb koffie gemaakt. De pot staat op het aanrecht als je wilt. Ik heb alleen geen room. Ik heb wel magere melk.’

‘Jeuw, wat is het nut van magere melk? Dan kun je net zo goed water in je koffie doen.’

‘Ik wil wel dat je weet dat magere melk veel calcium en vitamine D bevat. Het is goed voor je en heeft niet al die vetten die in normale melk zitten. Zeg me nou niet dat je een halfvol melkmeisje bent?’ Hij draait zich om en kijkt me aan. Zijn ogen kijken me zacht aan en hij krijgt een glimlach op zijn gezicht. ‘Ik koop het wel voor de volgende keer dat je hier bent.’

‘Wat lief van je,’ zeg ik een beetje sarcastisch. Ik zou hem de moeite moeten besparen door te zeggen dat het niet hoeft. Dat ik toch niet meer terugkom om het te gebruiken. Dat onze korte reünie weer tot een einde komt. In plaats daarvan ga ik mee in het moment. ‘Je bent enorm afgetraind. Eet je ooit weleens iets wat slecht voor je is?’ Zo te zien aan zijn harde buikspieren niet, en ik kan het weten, aangezien ik al de hele ochtend mijn vingers over ze heen laat gaan. ‘Moet ik veel koolhydraten eten voordat ik je weer zie?’ Ik weet hoe het gaat. Ik weet dat ik hem niet kan houden, maar de gedachte dat ik hem aan de kant moet schuiven doet pijn in mijn buik. Mijn hart bonst pijnlijk in mijn borst.

‘Ik moet fit blijven voor werk en ik hou ervan hoe ik me voel als ik gezonder eet.’ Hij kijkt hongerig naar mijn lichaam. ‘Je ziet er geweldig uit, dus jij zal zelf ook redelijk gezond eten.’

Ik kan er niet al te geweldig uitzien in dit enorme shirt en een handdoek, maar ik vind het fijn dat hij naar meer kijkt dan mijn kleding. Hij heeft de blik van een hongerige man; maar hij verlangt niet alleen naar eten. Ik heb me nog nooit in mijn leven zo sexy gevoeld. Ik wilde dat het anders kon zijn. Zou het niet fijn zijn om hem te kunnen houden?

‘Ik loop veel. Ik sta ook veel tijdens werk, ik heb amper tijd om te zitten.’ Ik trek de handdoek wat naar boven en span mijn bovenbenen aan. Ze zijn gespierd. De aanwezigheid van de spieren in mijn kuit en benen zijn een duidelijk voordeel van

geen auto hebben. Ik had nooit gedacht dat mijn baan ook meteen mijn workout zou zijn, maar ik denk dat een baan waar je veel fysiek bezig bent geen kwaad kan.

‘Je benen zien er geweldig uit. Loop je hard?’ Hij legt de omelet op een bord en brengt die naar de tafel in de hoek.

‘Ja, meestal naar de bushalte. Ik ben niet zo punctueel. Maar ik kom nooit echt te laat. Altijd net op tijd.’

‘Waarom heb je geen auto?’ Hij pakt twee servetjes van de tafel en vouwt ze dubbel. Hij plaatst het bestek er netjes op.

‘Dat kan ik niet betalen.’ Ik leg het servetje op mijn schoot en neem een hap van mijn ontbijt. Ik doe mijn ogen dicht en kreun als ik de omelet proef. Niets heeft in lange tijd zo goed gesmaakt.

‘Op de middelbare had je een Porsche. Wat is daarmee gebeurd?’ Hij kijkt me verward aan.

Oké, het is tijd om iets meer uit te leggen.

‘Ik had veel op de middelbare, maar ik had geen vrijheid. Ik had geen keuze. De prijs van mijn eigen leven leiden was opgeven wat ik van mijn familie kreeg.’ Ik haal onverschillig mijn schouders op. Het duurde lang om gewend te raken aan alleen de basisdingen hebben. Mijn leven is nu simpeler, maar simpel is prima. Ik miste vroeger alle luxe, maar nu niet meer. Mijn eigen keuzes kunnen maken is beter dan Louboutins hebben.

‘Ik vind het moeilijk te begrijpen dat je alles hebt moeten opgeven. Het zal wel verschrikkelijk zijn geweest om dat te doen.’

‘Je hebt geen idee.’ Ik wil het niet over mijn familie hebben, vooral niet over mijn vader. Dat onderwerp kan me maagklachten geven en dit ontbijt is te goed om te verspillen. ‘Ik heb nog nooit een omelet van eiwit met zoveel smaak gegeten. Waar heb je geleerd zo te koken?’ Ik vermijd het onderwerp dat hij wil bespreken, maar gelukkig dramt hij er niet over door.

‘Van mijn moeder. Alle drie haar zonen moesten leren om te koken.’ Hij prikt zijn vork in een stuk ei en houdt die omhoog om ernaar te kijken. ‘Ze zei dat het een vaardigheid is die het waard is om onder de knie te krijgen. Kun jij koken?’ Hij stopt de vork in zijn mond en krijgt een hoopvolle uitdrukking op zijn gezicht.

‘Ja, ik heb door de jaren heen het een en ander geleerd van de koks met wie ik werk. Ik kook niet echt gezonde dingen. Ik kook wat lekker klinkt. Meestal is het iets pittigs met rood vlees en een enorme berg kaas.’

‘Je moet een keer voor mij koken. Ik hou zo af en toe wel van een slagaderdichtslibbende maaltijd.’

Hoe kan ik nee zeggen als hij me zo’n stralende glimlach geeft? Zonder goed na te denken floep ik eruit: ‘Dat zou ik leuk vinden.’ *Shit, heb ik nou net vrijwillig voorgesteld om voor hem te koken?*

‘Wat denk je van je eerstvolgende vrije dag?’ Hij neemt een hap van zijn omelet en kijkt me afwachtend aan.

Kan ik hier nog onderuit? Er moet een manier zijn om weg te lopen zonder zijn gevoelens te kwetsen, een manier zonder mezelf pijn te doen. Misschien is er een manier waarop dit kan werken? Hij is anders dan de anderen.

Hopelijk is mijn fantasie over hem veel groter en beter dan de realiteit. Dat zou het beste scenario zijn. Ik kan nog een dag met hem doorbrengen en dan is het klaar. Ja, dat is een goed idee. Na een paar dagen zijn we vast klaar met elkaar en kunnen we weer verder met ons leven.

‘Ik werk van vrijdag tot en met maandag. Dinsdag tot en met donderdag zijn mijn vrije dagen.’ Ik doe het laatste hapje omelet in mijn mond en breng onze borden naar de wasbak. Ik kan op zijn minst een beetje helpen opruimen.

‘Dan wordt het dinsdag. Hoe laat zal ik langskomen? Is zes uur goed?’

‘Heb je jezelf net uitgenodigd voor het avondeten?’ Ik kijk over mijn schouder en zie hem glimlachen. Hij heeft een prachtige glimlach. Er zit een kuiltje net onder zijn rechterwang en ik beeld me in dat ik die kus.

Gefocust blijven.

Het is tijd voor afwas, niet voor fantasieën. Ik draai me terug naar de bak met sop en doe alsof ik afgeleid ben, maar mijn aandacht is bij zijn antwoord.

‘Ik denk het wel. Ik neem de wijn mee. Als je doorgeeft wat je gaat maken, kan ik ook de ingrediënten meenemen, als je wilt.’

‘Ik kan het eten wel betalen. Ik ben niet arm. Ik denk alleen aan mijn budget.’